herpy

SKILDPADDER

Chinese Stripe-necked Turtle

Mauremys sinensis

Mauremys sinensis er en dagaktiv, halvt vandlevende skildpadde fra Sydkina, Taiwan, Laos og Nordvietnam med gule striber på hoved og hals. Skjoldet bliver 20-30 cm langt, og dyret kan leve omkring 30 år. Arten er kritisk truet i naturen og kræver et stort, filtreret akvarium med en tør landdel, varm solplads og UVB.

Familie: Geoemydidae Tidligere navn: *Ocadia sinensis; Emys sinensis* Udgivet 16. november 2026

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**20-30 cm** total længde inkl. hale
Levetid	**20-30 år**
Aktiv	**Dag**
Levevis	**Semi-akvatisk**
Biotop	**Vådområde**
Sværhedsgrad	**Øvet**

PASNING

Min. terrarie	**180 × 70 × 70 cm** L × B × H til 1 voksent dyr
Temperatur, dag	**26-30 °C**
Hotspot	**30-35 °C**
Temperatur, nat	**20-24 °C**
Luftfugtighed	**50-80 %**
Vand	**Akvaterrarie** dybde 30-40 cm
Vandtemperatur	**22-27 °C**
UVB	**Nødvendig** Ferguson-zone 3
Kost	**Insekter, færdigfoder, planter, hvirveldyr og orme/snegle**
Holdes	**Enkeltvis eller i gruppe**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Kuldstørrelse	**5-20 æg**
Inkubation	**60-75 dage** ved 26-29 °C

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Appendiks III**
EU-bilag	**Bilag C**
IUCN	**Kritisk truet (CR)**

Arten står på CITES liste III (opført af Kina) og i EU-bilag C. Spørg Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø (SGAV) om krav til dokumentation ved køb, salg og indførsel.

Om arten

Mauremys sinensis er en mellemstor ferskvandsskildpadde. Skjoldet (carapax) er hos unge dyr gråligt grønt med tre tydelige køle, mens det hos voksne bliver brunt, og kølene gradvist forsvinder. Bugskjoldet er elfenbensfarvet til gulligt med små sorte pletter. Hovedets isse er mørkegrøn til sort, og hoved, hals og ben har fine, lysegule striber. Øjnene er gyldne med en mørk, vandret streg gennem iris. Alle mål i teksten er skjoldlængden.

Hunnerne bliver større end hannerne. Hannerne når omkring 20 cm, hunnerne typisk omkring 26 cm og enkelte op til 30 cm. Hannen har en længere og tykkere hale og et let indadbuet bugskjold. Nyklækkede unger måler 3-4 cm og har en påfaldende lang hale, som andre unger gerne nupper i, så mange dyr mister en del af halespidsen. Skaden betyder sjældent noget, og den kan vokse delvist ud igen.

Arten hybridiserer villigt med andre arter i familien, fx *Mauremys reevesii*, og flere "arter", der er beskrevet fra handlen, viste sig at være hybrider med *M. sinensis* som den ene forælder. Dyrene bør derfor holdes adskilt fra andre arter af slægten, så der ikke opstår blandinger, og dyr af kendt herkomst er at foretrække.

Levetiden er op til omkring 30 år. Arten er nysgerrig og lærer hurtigt at komme frem ved fodring, men den er ikke et kæledyr, man tager op. Den er kritisk truet i naturen på grund af tab af levesteder og indsamling til handel med mad og kæledyr, og opdrættede dyr er derfor at foretrække.

Udbredelse og levested

Mauremys sinensis lever i det sydlige Kina (blandt andet Guangdong, Guangxi, Fujian, Zhejiang og Hainan), på Taiwan, i Laos og i det nordlige og centrale Vietnam. Der er også fund fra Hongkong og de lavtliggende dele af Østkina.

Uden for det oprindelige område findes arten som indført, fx i Sydkorea, og i Europa er der fundet ynglende dyr i vådområder, hvor udsatte dyr har lagt æg og fået unger til at klække. Kortet viser kun den oprindelige udbredelse.

> **Oprindelig udbredelse:** Kina, Taiwan, Vietnam og Laos.

LEVESTED

M. sinensis findes i lavtliggende ferskvand: damme, kanaler, moser, bække og langsomme floder. Arten tåler et bredt temperaturspænd og lever i tropiske, subtropiske og tempererede egne, og med kraftige, svømmehudsforsynede ben klarer den også floder med moderat strøm.

Dyrene tilbringer meget af dagen på solpladser ved vandkanten. I naturen er kosten for en stor del planter, men arten tager også ådsler og de smådyr, den kan fange.

Pasning

TERRARIET

Hold dyret i et akvarium, et stort kar eller en lukket indendørs dam, ikke i et almindeligt terrarie. Vandmængden bestemmer størrelsen: regn med mindst 15 liter vand pr. cm skjoldlængde for det første dyr og 7,5 liter for hvert yderligere, og vanddybden skal være mindst 1,5 gange skjoldlængden. En voksen hun på 25 cm skal altså have mindst 375 liter. Boksens mål, 180 × 70 × 70 cm, giver et vandparti på 140 × 70 cm med 40 cm vand (knap 400 liter), en landdel på 40 × 70 cm og 30 cm kant over vandet. Unger kan i starten holdes i et lille akvarium eller en kasse, men indret hurtigt en opstilling til et voksent dyr.

Landdelen skal være stor nok til, at hele dyret kommer helt op af vandet og tørrer helt. Byg den som en strandbred eller hylde med en ru rampe og en stor, flad sten som solplads. Lampe og UVB sidder direkte over solpladsen. Kanten omkring landdelen skal være mindst 25 cm høj, så dyret ikke kan klatre ud. Giv en hun en kasse med jord eller sand som æglægningsplads.

Giv dyret et skjul under vandet af rødder eller sten, som ikke kan flytte sig eller klemme dyret fast. Sten og drivtømmer skal ligge stabilt: skildpadder kan vælte løse stabler, og de kan knuse glas. Vand er tungt: 400 liter vejer 400 kg, så placér opstillingen på et gulv, der kan bære den.

Holdes flere dyr sammen, skal de være omtrent lige store, og karret skal være mindst 50 % større for hvert ekstra dyr, med flere solpladser. Hold helst kun ét dyr, og hold arten adskilt fra andre arter af slægten, fordi de hybridiserer.

Opstillingen skal være helt flugtsikker. Arten er set yngle i europæiske vådområder efter udsætning, så et dyr må aldrig sættes ud i naturen. En udendørs dam om sommeren er kun forsvarlig, hvis den er lukket med hegn, der går mindst 30 cm ned i jorden, og net over toppen, og kun i varme perioder.

Læs mere: Lys og UVB Læs mere: Varme og temperatur

TEMPERATUR

Solpladsens overflade skal være 30-35 °C, målt med et infrarødt termometer et par timer efter, at lamperne er tændt, og luften over den 27-30 °C. Varm op med en kraftig spotlampe eller halogenlampe, og sæt varmelampen i samme afstand fra solpladsen som UVB-røret.

Vandet skal være 22-27 °C. Angivelserne svinger fra 22-26 °C til 24-27 °C, og de fleste dyr trives i midten. Sæt vandvarmeren på en rimelig lav temperatur, så der opstår en gradient mellem det kølige vand og den varme solplads. Varmeren skal have en plastskærm, så dyret ikke brænder sig, og et automatisk sluk, og et digitalt termometer med føler i vandet viser temperaturen.

Om natten slukkes lamperne. Nattemperaturen er ikke dokumenteret; 20-24 °C passer til de tropiske og subtropiske levesteder. Vinterhvile er ikke dokumenteret som nødvendig for arten, så temperaturen holdes året rundt. Er dyret sløvt, eller æder det ikke, kan temperaturen være for lav, og dyret skal tjekkes.

Læs mere: Vinterhvile og årstider

LUFTFUGTIGHED OG VAND

Skildpaddens fugtighed er vandet selv, så luftens relative fugtighed er ikke nærmere dokumenteret for arten; 50-80 % i rummet er rigeligt. Det afgørende er, at landdelen kan tørre helt, og at vandet er rent.

Dyret afgiver sin afføring i vandet, så vandet bliver hurtigt snavset. Brug et kraftigt filter, skift en del af vandet jævnligt, og fjern foderrester med et net efter fodring. Vandkvalitet er vigtig, fordi dårligt vand giver hud-, skjold- og ørebetændelser.

VAND OG VANDKVALITET

Vandet er dyrets opholdssted, så det skal være dybt, rent og varmt. Vanddybden skal være 1,5-2 gange skjoldlængden, og 30-40 cm passer til voksne dyr. Temperaturen er 22-27 °C (se Temperatur).

Skildpadder producerer langt mere affald end fisk. Vælg et udvendigt filter, som er beregnet til mindst det dobbelte af vandmængden, fordi dyret ikke kan flytte det og få det til at stoppe. Et filter beregnet til fisk er ofte for svagt. Filtret skal både filtrere mekanisk og biologisk. Skyl filtermediet i vand fra karret, ikke fra hanen, så bakterierne bevares, og brug aldrig sæbe eller kemikalier. Sæt al elektrisk udstyr ved vandet til en fejlstrømsafbryder (HPFI-relæ).

LYS OG UVB

UVB er en nødvendighed. Arten er dagaktiv og sidder længe på solpladsen. Brug et T5 HO-rør med reflektor over solpladsen, så dyret får UVB, når det tørrer sig. Ferguson-zonen er ikke nærmere dokumenteret for arten; zone 3 er lånt fra tilsvarende solelskende vandskildpadder, og UV-indekset på solpladsen skal være 3,0-4,0, mens andre steder i opstillingen skal være lavere, så dyret kan vælge. Følg rørets producents anbefaling for afstanden til dyrets ryg.

Plastik og glas stopper UVB helt, og tæt net stopper en stor del, så der må ikke være noget mellem røret og dyret. UVB-rør mister styrke og skal skiftes jævnligt. UVB giver dyret vitamin D3, som skildpadden skal bruge for at optage kalk. Uden den får den knoglesygdom (MBD) med blødt skjold og slapphed.

Lyset skal være tændt 11-13 timer i døgnet. Brug ikke farvet lys om natten.

Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud Læs mere: Typiske sygdomme og tegn på sygdom

FODER

M. sinensis er altædende. Voksne dyr æder i naturen mange planter, men også ådsler og smådyr som rejer, små fisk, vandsnegle og myggelarver. Skildpadden æder kun i vandet, så kast maden i karret.

Foderet skal indeholde 30-40 % protein, rigeligt med kalk og lidt fosfor. Unger har brug for mere protein og kalk end voksne, og med alderen skal kosten bestå af mere plantestof. Unger fodres hver anden dag, voksne cirka to gange om ugen. For meget foder giver for hurtig vækst, leverproblemer, skjoldmisdannelser og kortere levetid og belaster vandet.

Animalsk føde: orme, kakerlakker, fårekyllinger, rejer, krill og snegle fra opdræt. Giv hele dyr frem for stykker. Færdigfoder til vandskildpadder dækker en del af kosten. Grønt: mælkebøtte, kløver, fuglegræs, løvsalat, andemad, vandhyacint og vandsalat. Frugt er en lejlighedsvis godbid. Vask planter fra naturen, og brug kun dem, der ikke er sprøjtet og er sikkert bestemt.

Tilsæt kalk og vitaminer. Mangel på A-vitamin giver hævede, røde øjne, og derfor skal kosten være varieret.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl

ADFÆRD OG HÅNDTERING

M. sinensis er dagaktiv og nysgerrig og lærer hurtigt at forbinde dig med mad. De fleste dyr bryder sig ikke om at blive rørt. Fodr med en pincet, ikke med fingrene, for arten har et skarpt næb, og et bid gør ondt og kan give blod.

Skal dyret løftes, så tag det nedefra med håndfladen og hold skjoldet med begge hænder, så krop og ben er støttet. Vask hænder før og efter, og lad ikke børn under 5 år håndtere dyret.

Dyret trives fint alene. Hannerne er i parringstiden pågående og kan bide hunnen i hoved og hals, og hybrider opstår let, hvis flere arter holdes sammen, så hold ikke arten sammen med andre arter af slægten. Unger nupper i hinandens lange haler, så giv rigeligt med plads og skjul. Holdes flere dyr, skal de være omtrent lige store, og største dyr bør ikke være mere end dobbelt så stort som det mindste.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Hannen har en længere og tykkere hale og et let indadbuet bugskjold; hunnen er større. Kønnet kan som regel bestemmes ved omkring 10 cm skjoldlængde. Hannerne er kønsmodne ved omkring 13 cm og hunnerne ved omkring 18 cm, fordi kønsmodningen følger størrelsen, ikke alderen, og en hurtigt voksende skildpadde bliver modnet tidligere.

PARRING

Parringen foregår normalt under vand. Hannen frier ved at følge efter hunnen og svømme foran hendes hoved, og i den periode kan hun få alvorlige bid i ansigt og hals, så hun skal holdes under opsyn og have plads til at komme væk. Skil dyrene ad, hvis hunnen jages uafbrudt.

Hybrider mellem *M. sinensis* og andre arter i familien er almindelige, så hold kun dyr af samme art sammen, hvis der skal avles.

ÆGLÆGNING OG KULD

En hun lægger omkring 5-20 æg pr. kuld. Kuldstørrelse og antal kuld pr. år er ikke nærmere dokumenteret. Hun graver en rede i en kasse med jord eller sand på landdelen. Giv hende altid en sådan plads, også når hun holdes alene, så hun ikke tilbageholder æggene.

INKUBATION

Æggene klækker efter omkring 60 dage, og kønnet afgøres af rugetemperaturen. Rugetemperaturen og grænserne for kønnet er ikke dokumenteret for arten. Hos den nærtstående *Mauremys reevesii* klækker æggene bedst ved 26-29 °C, efter 70-75 dage ved 29 °C og 80-90 dage ved 26 °C, mens 32 °C og derover giver dårligere klækning og mindre unger. Tallene er lånt derfra og kan bruges som udgangspunkt.

Æggene lægges i fugtig vermiculit, omtrent lige dele vermiculit og vand efter vægt, og vendes ikke efter lægningen. Hos *M. reevesii* har æggene hård skal og er ikke særlig følsomme over for fugten, men de må ikke ligge i vand.

OPDRÆT AF UNGER

Ungerne klarer sig selv fra klækningen; forældrene passer hverken æg eller unger. Ungerne er 3-4 cm og skal have mere protein end voksne: fodr dem hver anden dag med færdigfoder til unge skildpadder, orme, rejer og snegle, og giv dem grønt. De skal have vand med en dybde på mindst 1,5 gange skjoldlængden, en solplads, de let kan komme op på, og skjul.

Unger kan hurtigt nuppe i hinandens hale, så giv rigeligt med plads og skjul, og del dem op efter størrelse. Vækst kan styres med foderet: mere foder giver hurtigere vækst, men for hurtig vækst giver svagere skjold.

Sundhed og typiske fejl

Skildpadder skjuler sygdom, så vær opmærksom på ændringer. Vej og mål dyret en gang om måneden og før en logbog over vægt, appetit og adfærd. Et pludseligt vægttab er ofte det første tegn på sygdom.

Typiske problemer og fejl i pasningen: - Dårlig vandkvalitet: giver hud-, skjold- og ørebetændelser. Ørebetændelse ses som store hævelser bag øjnene og skal behandles af dyrlæge. - Skjoldråd, hvis dyret ikke kan komme helt op af vandet og tørre. - Mangel på UVB eller kalk: giver knoglesygdom (MBD) med blødt, misdannet skjold, slaphed og nedsat appetit. - Mangel på A-vitamin: hævede, røde øjne, som ofte skyldes ensidig kost. - Overfodring: giver leverproblemer, skjoldmisdannelser og kortere levetid.

Alle krybdyr kan være symptomfrie bærere af Salmonella og smitte mennesker. Vask hænder før og efter kontakt med dyret, vand og udstyr, og lad ikke børn under 5 år håndtere dyret. Efter et bid skal såret skylles under rindende vand i omkring fem minutter og rengøres med mild sæbe; søg læge ved dybe, blødende eller betændte sår.

Søg en dyrlæge med erfaring i krybdyr, hvis dyret taber sig, ikke spiser, har åben mund, hævede øjne eller virker sløvt.

Læs mere: Karantæne og hygiejne

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.